

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 28

Presidència de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta

Sessió celebrada dia 17 d'octubre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) **RGE núm. 6280/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufríu, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Centre de recuperació de la fauna silvestre de Menorca. (**Retirada**). 366

2) **RGE núm. 6380/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures del Govern sobre la preservació de la posidònia i del canvi climàtic. 366

II. **COMPAREIXENÇA RGE núm. 3105/12**, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per tal d'informar sobre la transparència en l'elaboració legislativa. 369

LA SRA. PRESIDENTA:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui, i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, perdó. Marc Pons substitueix Jaume Carbonero.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al debat del primer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a les pregunta RGE núm. 6280 i 6380/12.

Assisteix a la sessió el Sr. Gabriel Company i Bauzá, conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, acompanyat de la Sra. Neus Lliteras i Reche, directora general de Medi Natural, Educació Ambiental i Canvi Climàtic; del Sr. Joan Mesquida i Sampol, director general d'Ordenació del Territori; i de la Sra. Olivia Cortés i Jones, cap de Gabinet.

I.1) Pregunta RGE núm. 6280/12, de l'Hble. Diputat Sr. Nel Martí i Llufrí, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a Centre de recuperació de la fauna silvestre de Menorca.

Per formular la Pregunta RGE núm. 6280/12, relativa a centre de recuperació de fauna silvestre de Menorca... Bé, aquesta pregunta, si no ho tenc mal entès, va quedar retirada pel Sr. Nel Martí.

Passarem, idò, a la següent.

I.2) Pregunta RGE núm. 6380/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a mesures del Govern sobre la preservació de la posidònia i canvi climàtic.

Per formular la Pregunta RGE núm. 6380/12, relativa a mesures del Govern sobre preservació de la posidònia i canvi climàtic, intervé el diputat Sr. Antoni Alorda i Vilarrubias del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Pràcticament l'expressaré en els seus propis termes. Es tracta de conèixer, davant la preocupació i les denúncies que s'han produït sobre un patrimoni tan important com el que tenim a les Illes Balears amb la posidònia, doncs voldríem saber quines són les intervencions que ha duit a terme el Govern per a la seva protecció. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Contesta el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el que hem estat fent i quines iniciatives hem duit a terme i quines tenim previstes són les que us explicaré a continuació.

En qüestió de millora de l'estat de conservació dels hàbitats i de les espècies incloses dins la Directiva 92/43, que és la que coneixement com a directiva Hàbitats, i en especial els classificats com a hàbitats prioritaris, annex I, com és el cas de la posidònia, hem de dir que és una de les responsabilitats que tenim a la comunitat autònoma de les Illes Balears i que du a terme, almenys aquest govern, amb gran interès.

Aquesta tasca ha calat dins la societat, que s'ha mostrat especialment a favor de les iniciatives que permeten assolir un estat de conservació favorable a la posidònia associat a un desenvolupament sostenible.

Aplicant el principi de precaució, una conservació efectiva d'un hàbitat suposa detectar i preveure les possibles amenaces i cercar una solució per evitar-les o per modular-les. Aquesta tasca ja es va fer en el seu moment i es va actuar sobre els dos principals factors que podien afectar la posidònia, el primer és la qualitat de les aigües i el segon, l'eliminació de feixos per qüestions d'arrabassament. En el primer cas s'ha fet un esforç notable des del punt de vista econòmic per tal de millorar la qualitat dels abocaments a la mar des de les plantes depuradores d'aigües residuals, i també una tasca de vigilància per controlar els abocaments irregulars. En el segon cas es va prohibir la modalitat de pesca per arrossegament damunt la posidònia i s'han creat camps de fondeig regulat al llarg del litoral de les Illes per evitar els efectes negatius de la pressió d'ancoratge sobre les embarcacions esportives a l'estiu.

També s'ha duit a terme una campanya d'informació i sensibilització als usuaris nàutics facilitant l'accés a la informació mitjançant una aplicació que permet conèixer des del telèfon mòbil si el lloc on es troben és apte per fondejar o no. S'han imprès uns 20.000 fullletons que s'han repartit en els diferents clubs nàutics a fi que també en diferents idiomes tothom tengués la informació necessària. I també es troba a l'abast dels navegants una pàgina web que agrupa tota l'oferta de camps de boies del nostre litoral i que permet realitzar reserves amb antelació. Aquesta pàgina ha rebut 31.371 visites, especialment d'espanyols, alemanys i anglesos, i a final de mes de setembre hem de dir que el nombre de reserva de boies registrades era de 12.522.

Mallorca compta amb sis camps de boies, Menorca amb dos, Eivissa amb un i Formentera amb dos, amb un total de 95 boies vermelles, que són les que es posen per a eslores de fins a 8 metres, i 189 blanques, que són les funcionen per a eslores de fins a 15 metres, i això ho gestiona directament ABAQUA.

Aquest darrer punt vos he de dir que és un dels que ja tenim també en revisió. Aquest estiu passat s'han posat les bases per facilitar als usuaris l'accés a la informació. Ara, i després d'un any de funcionament dels camps de boies, després d'uns anys de funcionament dels camps de fondeig, una de les iniciatives de la conselleria és revisar el model tant pel que fa a la situació dels camps com als punts de fondeig, el nombre de fondeigs que

hi ha d'haver, com també l'obtenció de recursos per mantenir-los.

Això és en relació un poquet amb el que era la primera part de la pregunta, de les iniciatives que hem duit a terme i que hem explicat de forma més o manco continuada tant a la gent afectada com també ho hem fet a nivell dels mitjans de comunicació.

I quant a les compensacions a obtenir davant l'Estat hem de dir que pel que és la posidònia com a embornal de CO₂ tenim molt clara la importància que té la posidònia com a embornal de CO₂. De fet el departament de Canvi Climàtic durant l'any 2011 ja va avaluar el paper d'aquesta planta dins l'inventari d'emissions i absorció de gasos d'efecte hivernacle en el sector, amb l'estudi *Usos del suelo y cambio de usos del suelo*. Tot i no ser una novetat que les praderies de posidònia són una eina eficaç per a l'absorció de carboni, fa pocs anys que s'ha començat a comptabilitzar i a estudiar. Hem de reconèixer que hi ha poques estimacions a Balears, i una d'aquestes és un treball d'investigació de Fabiana Mac Cord, un treball de final de màster de canvi global de la Universitat Internacional Menéndez Pelayo, que va tenir com a títol *Estimació del volum d'embornal de carboni representat per praderies de posidònia oceànica a les costes de les Illes Balears*, i on les dades mostren que les praderies de Balears són especialment bones en aquest sentit.

També hem de dir que com a compensacions davant la Unió Europea i davant l'Estat, les Illes Balears de moment hauria de quedar molt clar que no tenen cap obligació davant l'Estat ni davant la Unió Europea de reduir les emissions de gasos d'efecte hivernacle, i hem de dir també que els sistemes de compensació són mecanismes que s'han de desenvolupar fora del territori que vol compensar les emissions. Per tant mai un projecte desenvolupat dins el mateix territori no pot suposar una compensació d'emissions per a aquell mateix territori. Exemples de projectes de compensació poden ser la plantació d'arbres a Brasil o la instal·lació d'energia renovable a Guatemala, etc., però sempre fora del territori que es vol compensar. I per tal de permetre projectes dins el territori, projectes domèstics i que serveixin per compensar les emissions del propi estat, des del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient s'han posat en marxa els *Proyectos Clima*, però explícitament s'especifica que no queda cobert sota aquest esquema el desenvolupament de projectes d'absorció d'emissions per embornal. La primera convocatòria per seleccionar projectes es va tancar dia 15 de setembre i encara estam pendents dels tipus de projectes que s'han presentat i aprovat.

L'única manera de tenir en compte la posidònia seria dins els inventaris nacionals de gasos d'efecte hivernacle dins el sector UTCUTS, que es diu, i que supòs que a molts de nosaltres ens deu sonar a xinès; vol dir usos de la terra, canvis d'usos de la terra i silvicultura. La inclusió de noves categories d'ús del sòl i fins i tot de noves metodologies de càlcul, com podrien ser les praderies de posidònia, requereix d'un lent procés de consens i normalització entre els diferents experts i estats, tasca per ara impossible ja que no hi ha suficients estudis, sobretot pel que fa als valors normalitzats d'absorció de CO₂.

Com a conclusió he de dir que des d'aquesta conselleria som molt conscients de la importància de la conservació en un estat favorable de la posidònia i del seu paper en la lluita contra el canvi climàtic, i per aquest motiu, a més de les tasques explicades en els punts anteriors, s'han intentat desenvolupar altres iniciatives. S'està elaborant l'Estratègia balear de lluita contra el canvi climàtic 2013-2020, que contempla els sectors que tenen implicació en les emissions de gasos efecte hivernacle, principalment el sector energètic i mobilitat; els que es puguin veure afectats per les conseqüències del canvi climàtic, parlem de l'agricultura, recursos hídrics, turisme, salut...; i també els principals embornals de CO₂ de les Illes Balears, boscos i posidònia. És una estratègia de tot el Govern que pretén consensuar i unificar totes les actuacions que des del Govern es desenvolupen aprofitant al màxim els recursos existents i crear sinèrgies entre els diferents departaments per desenvolupar noves actuacions. Els objectius són que les Illes Balears siguin un territori de baixa intensitat en carboni, minimitzar al màxim les conseqüències del canvi climàtic i augmentar, gestionar i conservar els embornals de CO₂. Per tal d'aconseguir els objectius en matèria d'embornals la posidònia tendrà un pes important i específic, ja que som conscient que juntament amb els boscos són els principals embornals de les nostres illes.

Per tant mantenim el nostre interès que per les pròximes iniciatives enfocades al finançament per a la conservació favorable de la posidònia, i també per mantenir la seva eficàcia com a embornal de CO₂, que pugui arribat tot això, totes aquestes iniciatives, a bon fi. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de rèplica intervé el Sr. Alorda i Vilarrubias, per un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Estam satisfets, com a mínim, d'aquesta sensibilitat que expressa el conseller per part de la importància i de la rellevància que tenen les praderies de posidònia a les Illes Balears, la qual cosa evidentment compartim, fins i tot aquesta referència a la directiva Hàbitats, després d'aquell debat surrealista que tenguérem ahir respecte de les demandes que ens feia RAMSAR directament d'unes finques d'una enorme biodiversitat com és la de Son Bosc, i que va ser dels debats més surrealistes que haurà viscut aquest parlament. Com a mínim recuperar la reivindicació de la directiva Hàbitats i com ens obliga a tots jo crec que és positiu.

I com que avui no venfem ben bé a fer-ne una batalla amb el conseller, sinó precisament a expressar-li el suport, a intentar aconseguir, i som conscients que serà un camí lent que s'anirà fiantant o no quant al reconeixement de les compensacions com a embornals de CO₂ de les praderies de posidònia, varem aprovar en aquest sentit una proposició no de llei en aquest parlament en què l'instam a treballar-hi. Som conscients que encara s'hi ha d'anar avançant, però els darrers estudis han estat una passa de gegant en els quals, si poguéssim aconseguir-ho, que també entràs dins la planificació del ministeri, jo crec que seria un tema no per autocompensar-nos sinó per heterocompensar-nos.

Evidentment a nosaltres no ens interessa que aquest reconeixement de la posidònia sigui per poder contaminar més des de les Illes Balears, aquesta no ha estat la intenció en cap moment ni de la proposició no de llei ni de la nostra iniciativa sinó, ben al contrari, posar en valor de cara a poder tenir una compensació externa de qui l'hagi de menester, no per part nostra. I posar en valor, també, perquè al final ens temem, a part del propi profit, que l'única manera, per ventura, que una part de la societat illenca valori que no es pot extreure tota la posidònia és també veure que té un valor a uns altres nivells també de caràcter econòmic.

En qualsevol cas vostè apuntava el principi de precaució. Jo crec que aquest ha de ser un nord que tinguem en tot moment.

Una altra bona notícia ha estat a Son Serra de Marina, que era un dels elements que nosaltres trobàvem que tornava a tenir aquesta amenaça de voler ampliar..., precisament vàrem fer la presentació de la proposició no de llei allà, en el moll de Son Serra, perquè pensàvem que era impossible fer una ampliació de 400 amarraments damunt una praderia de posidònia com la que hi ha i el LIC que hi ha aferrat, que toca el moll senzillament amb la zona de protecció dins la perifèria, però, bé, pareix que ha quedat descartat pel mateix club nàutic, i és una cosa positiva.

Per tant jo, més enllà d'aquests elements, li faria un parell de preguntes de concreció. En el cas de Formentera i totes les denúncies que hi ha hagut per part molt especialment d'Oceana, com han pogut acabar aquestes..., o com està en el moment de tramitació d'aquestes denúncies? Crec que també és important per la credibilitat d'Oceana i pel que representa aquest tipus de denúncia.

Respecte de l'arrossegament sobre posidònia vostè ens apuntava que hi havia hagut ja normativa al respecte, veig que no recollida dins la Llei de pesca, o jo no ho he vist dins l'avantprojecte que va tenir la cortesia de donar-nos per llegir, que no es mantengui exactament una norma clara o explícita de regular els arrossegaments damunt praderia de posidònia o a les zones en què n'hi pugui haver.

En el tema de les boies ens agradaria també saber si hi ha una ampliació del nombre, si la té periodificada, si hi ha una certa planificació, ja dic, d'ampliar-les, fins a quin punt, cap a on...

No ha parlat de reserves marines. Jo li demanaria també si en aquest aspecte han tengut una funció important, i m'agradaria saber-ne el seu parer. I també sobre extraccions, extraccions que han estat polèmiques durant anys d'arena per dur-les a altres indrets i que afecten les praderies; vull entendre que si no ho anomena és perquè no n'hi ha cap en perspectiva, però em donaria tranquil·litat que vostè m'ho digui així, perquè sap que amb el partit que vostè representa hem tengut batalles importants sobre la innocuïtat o no d'aquestes extraccions. Crec que ha quedat científicament aclarit que sí que tenen aquesta influència, però en tot cas m'agradaria saber-ho.

I per altra banda vull demanar-li una actitud proactiva. Nosaltres com a mínim amb vostè hem tengut dues denúncies o li hem aportat dues preguntes, una record Porto Colom i Magaluf, amb efectes sobre..., en concret retirades d'algues de les platges, que les afecta també com hagi de tenir a un altre nivell dins la protecció de la posidònia, i la seva resposta sempre ha estat que no té cap competència, i que no hi té competències, que demanem això a un altre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, hauria d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sra. Presidenta, és el darrer punt. Jo crec que no, que si vostè ho coneix, i jo si ho sé és perquè també hi ha hagut denúncies o fins i tot ha transcendit en premsa, que hi hagi una actuació d'ofici, i si només ho sap perquè li ho hem dit nosaltres, a partir del nostre grup, doncs ja faci les seves gestions, no es conformi dient que és incompetent perquè si no ens ho acabaríem creient. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

En torn de contrarèplica intervé el Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, presidenta. Fent referència a Formentera, que efectivament és on sempre té més impacte o hi ha més rebombori quan parlem de temes de posidònia, tot i que no és el lloc on n'hi ha més, però sí que es donen unes circumstàncies especials, li amplii un poc la informació. Sap que hi ha uns camps de boies i que hi ha hagut una sèrie d'ocupacions d'aquestes boies, en total n'hi va haver 5.604 que es varen realitzar a través de la pàgina web. Per tant, bé, hi ha hagut realment bastant de moviment.

De Formentera concretament també li he de dir que el que hem fet ha estat actuar informant, sobretot, més que penalitzant, que també ho hem fet i ara li comentaré fins i tot les penalitzacions que hi pugui haver hagut, però a Formentera, a S'Espalmador, vàrem trobar 2.729 ocupacions de barques, de les quals n'hi havia 290 que no estaven ben ubicades, és a dir, que havien fet un primer fondeig damunt posidònia i que el que vàrem fer va ser fer-les moure. En el Caló de S'Oli, 1.309, de les quals n'hi va haver 93 que les vàrem haver de fer moure. Són quantitats que són significatives o no; sobre el percentatge veim que la majoria de gent està fent les coses que s'han de fer, i els que no ho fan moltes vegades és per desinformació, perquè és que gent que no només no viu aquí sinó que són estrangers que agafen barques, etc. El que sí ens diu la Guàrdia Civil és que es mouen sense cap problema.

Li he de dir que de tot això i de moltes més coses vàrem tenir una reunió no fa molt amb la delegació del Govern a Eivissa, amb la directora general de Medi Natural; hi havia tota la gent afectada, els nostres AMA, el SEPRONA, etc., i vàrem analitzar tota la casuística que hi havia hagut durant l'any per, de cara a l'any que ve, poder funcionar encara millor. Però l'any 2012 s'han obert 12 expedients a zones LIC; durant l'any 2011 en vàrem obrir 22, d'expedients a les zones LIC. Bé, no vull fer la comparativa amb enrere perquè tampoc..., jo coincidisc amb vostè que efectivament anam amb actitud proactiva i anam a sumar, el que sí li he de dir que el 2009-2010 només se'n varen obrir 3, d'expedients, però és igual. Se n'han obert 12 i tant de bo que no n'haguem d'obrir cap en el futur perquè això voldrà dir que la gent fa les coses que ha de fer.

Quant a el nombre de boies ens hem trobat -l'any passat ho vàrem dir- que quan hem entrat no vàrem fer la instal·lació de boies, ens trobàrem que no hi havia res preparat, i si havíem de fer tot el procés administratiu pràcticament les haguéssim tengut vint dies instal·lades. Enguany s'han instal·lat quan tocava i ens hem trobat que alguns dels morts, els peus que hi ha que aguanten les boies, havien desaparegut. El nombre de boies que hi ha a tots aquestes indrets està establert pels plans de gestió que hi havia; per tant el que tenim clar és que s'han de posar les que hi havia al pla de gestió i fins i tot a alguns llocs possiblement hauríem d'analitzar si n'hi caben més, un tema que volem que sigui totalment tècnic i que nosaltres com a polítics només puguem donar el vistiplau, però a allò que ens traslladin els tècnics.

Quant a les denúncies d'Oceana que hi ha hagut, n'hi ha hagut, se'n cuiden molt d'enviar-nos la informació, però també els vull dir una cosa: que s'acaba d'arxivar una denúncia precisament que va fer Oceana davant la Unió Europea on ens deien que no cuidàvem la posidònia. La Comissió Europea el que ha fet ha estat avalar les tasques de protecció, conservació i prevenció que realitza el Govern de les Illes Balears per preservar les comunitats de posidònia presents en el litoral balear, així com el compliment dels plans de gestió i protecció vigents a les zones LIC. Vull dir que em sembla molt bé que es facin controls, però no crec que estigui bé passar-se un poc més, primer perquè feim feina, la nostra gent, els nostres funcionaris estan per fer feina, faltaria més!, però tot el temps que dediquen a haver de contestar davant la Comissió Europea que no tenen realment la força que han de tenir, sinó que de vegades es fan amb poca substància, com aquesta, n'hi ha hagut històricament, quan vostès governaven també n'hi va haver, de situacions d'aquestes, es donen circumstàncies que més que denúncies són de vegades informacions, perquè denúncies després ..., vàrem parlar amb la Guàrdia Civil d'Eivissa i ens va dir que denúncies no n'hi havia hagudes, sí que ens donen informacions, a través d'internet fan un seguiment d'una barca, i creuen, diuen que suposadament estan en una zona que no toca. Jo agraeisc l'interès no només d'Oceana, sinó de qualsevol organització o particular, però sí demanaria responsabilitat, perquè no hi ha motiu per intentar fer veure a la Unió Europea que no feim les coses bé a Balears, quan després els ho demostram i ens donen la raó.

Quant a extracció d'arena, ja dic, està prohibit, allà on hi ha posidònia no s'hi poden fer extraccions d'arena. No tenc coneixement que hi hagi extraccions previstes. Si n'hi ha, la veritat és que no en tenc coneixements.

Ja li he dit que hi havia desplaçaments d'embarcacions i en total n'hem hagut de fer unes 800 a tot Balears, a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, però no hem trobat ningú que se'ns rebotàs dient que no ho volia fer...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, hauria d'acabar.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Acab. Totalment d'acord que som davant d'una espècie que l'hem de protegir, no només perquè ho digui la normativa, sinó perquè creim.

No sé què m'ha demanat de les reserves marines. Què m'havia demanat de les reserves?

(Remor de veus)

En principi, ja fa uns mesos que en parlàrem que és la que està a la zona de Sóller, on hi havia molt de consens entre els pescadors i les entitats que hi poguessin estar d'acord, però no s'ha avançat massa aviat en aquest assumpte, però no es descartava, i no es descartava perquè hi havia molt de consens de professionals, pescadors recreatius, submarinistes, etc., no és que la tinguem d'avui per demà, però sí la tenim damunt la taula analitzant-la amb un esperit que si efectivament hi ha aquest consens, per part nostra no hi ha cap impediment, tot el contrari, hi hauria intenció de dur-la a terme. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies.

II. Compareixença RGE núm. 3105/12, sol·licitada pel Grup Parlamentari Socialista, del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, per tal d'informar sobre la transparència en l'elaboració legislativa.

A continuació passam al segon i darrer punt de l'ordre del dia d'avui, és la Compareixença RGE núm. 3105/12 del conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori, sol·licitada per quatre diputats membres de la Comissió de Medi Ambient i Ordenació Territorial adscrits al Grup Parlamentari Socialista, per tal d'informar sobre la transparència de l'elaboració legislativa.

Té la paraula el Sr. Gabriel Company i Bauzá per fer l'exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull començar dient que lògicament la transparència en la gestió diària dels poders públics és una exigència en qualsevol societat democràtica. La transparència és una eina important per fomentar la participació ciutadana, com també per facilitar l'actuació dels interessats en l'àmbit de l'administració pública. Una administració transparent genera confiança als administrats i facilita la interacció amb la pròpia administració. En definitiva, provoca que el ciutadà se senti còmode amb l'administració i amb el compliment de les exigències normatives que se'n derivin. I això al cap i a la fi, redunda també en un millor funcionament d'aquella. Podríem dir, per tant, que una administració transparent és també una administració més eficient.

En les qüestions territorials, és evident que la transparència té un valor afegit. Les decisions que es prenen damunt el territori tenen una incidència general als ciutadans, afecten el medi ambient, el teixit econòmic, el paisatge, etc., és a dir que ens afecten a tots de forma transversal.

Per això, els assumptes relacionats amb el territori són una constant preocupació per a bona part de la ciutadania i d'aquí que les diferents normatives que s'han succeït hagin previst mecanismes que promouen la transparència. Com per exemple els relatius a la participació en els processos de decisió, tradicionalment aquesta participació s'ha produït a través de tramitació d'informació pública que permet l'accés a la documentació proposada, un pla, o un projecte segons el cas, i la possibilitat de presentar-hi al·legacions.

Actualment la implementació de les tecnologies de la informació i la comunicació faciliten molt aquest tràmit i fins i tot en permeten una interacció molt més eficient i, per tant, un paper del ciutadà molt més actiu. El caràcter públic de la documentació administrativa hem de dir que en aquests casos la publicitat va més enllà de la publicació de les normes i també implica la disposició de la documentació, els informes tècnics, les al·legacions, etc., per a la seva consulta. També aquí les noves tecnologies juguen un paper important.

Els moderns sistemes d'informació geogràfica, les infraestructures de dades espacials posen a disposició dels ciutadans bona part d'aquesta informació territorial de forma georeferenciada. És a dir, ubicada i lligada a un determinat punt del territori. En aquest darrer sentit es pot afegir que la conselleria de forma especial, a través de la Direcció General d'Ordenació del Territori i de l'empresa pública SITIBSA, fa un important esforç per acostar als ajuntaments i consells insulars aquestes tecnologies i la seva aplicació en l'àmbit de l'urbanisme. Una altra institució ja tradicional dins l'àmbit de les funcions públiques lligades al territori és la de l'acció pública. Aquesta implica la consideració de tots els ciutadans com a titulars d'interessos legítims, la qual cosa ens permet actuar, demanar i denunciar allò que creim que està mal fet.

Tal vegada i per centrar-me un poquet més en l'objecte d'aquesta compareixença que m'han sol·licitat, el tema de l'elaboració de normativa és un cas particular i especial dins el conjunt de les actuacions públiques i ho és per dos grans motius que a primera vista poden semblar fins i tot contraposats. Per una banda és evident que la incidència de la normativa que s'elabora damunt el territori és cabdal i, per tant, la necessitat de transparència en la seva elaboració és tal vegada superior que en altres aspectes de l'ordenament jurídic. Per això la normativa d'incidència territorial i sobretot els instruments de planejament compten sempre amb mecanismes de participació pública, bé generals a través del procediment d'informació pública, bé més particularitzats a través de consultes i altres sistemes de col·laboració que es fan amb entitats representatives de diferents sectors socials o econòmics o aquelles organitzacions que tenen per objecte la defensa d'interessos ambientals.

Per altra banda, però, els canvis normatius de vegades han d'iniciar-se de tal forma que no facin inviable els seus objectius. És evident que si qualcú vol aprovar una normativa que rebaixa les possibilitats edificatòries en un àmbit concret, si es fa pública aquesta intenció, és més que probable que quan es faci la modificació, aquell àmbit ja es trobi construït per evitar als propis propietaris perdre les seves expectatives que la norma antiga els donava. Per aquesta raó, sovint, la modificació de normes almenys en les seves fases inicials requereixen certes cauteles, almenys fins que sigui possible adoptar algun tipus de mesura cautelar. Vull insistir en aquest tema, ja que sembla que..., n'hem parlat de vegades del Decret 2/2012, de mesures urgent per a l'ordenació urbanística sostenible, ha estat un poc l'excusa que m'han assenyalat per aquesta compareixença. Hi vull insistir ja que de vegades sembla com si això dels decrets llei els haguéssim inventat aquesta legislatura.

És cert que a la normativa autonòmica no hi ha una regulació específica sobre la tramitació del decret llei. Ara bé, saben molt bé això perquè ha estat la pràctica que s'ha seguit des que es va fer el primer l'any 2007, i ho vull remarcar perquè el primer decret llei se va aprovar el novembre de l'any 2007 i era un decret urbanístic, de mesures urbanístiques i no va anar precedit de cap tipus de tràmit o consulta. Vull suposar que ho feren per tal que no se frustràs l'objectiu que perseguia el propi decret.

Una altra cosa és que de forma més informal i ràpida, aquests processos se facin sobretot cap a les administracions públiques afectades, en el cas de territori: ajuntaments i consells insulars. En el cas concret del Decret llei 2/2012, sí que hi va haver aquestes consultes i intercanvi d'informació en diferents administracions insulars i municipals, sobretot en alguns dels aspectes que es pretenien regular.

I vull acabar aquesta primera intervenció dient que jo especialment som una persona que està interessada, excepte quan els objectius que es persegueixen es puguin posar en perill per les publicacions de determinades actuacions que s'hagin de fer, com us dic, estic especialment interessat que es faci debat sobre les lleis o normes que puguin sortir des de la nostra conselleria. Crec que així ho he demostrat en diferents lleis que estan en tràmit i vull seguir demostrant-ho amb les lleis que puguin venir. M'agrada que abans d'arribar a l'exposició pública hi pugui haver debat amb els sectors afectats i també fins i tot que la representació parlamentària tenguí els

esborrany perquè hi pugui fer les aportacions pertinents i que quan s'arribi a l'exposició pública ja haguem depurat tot el possible o almenys en un percentatge altíssim, les possibles discrepàncies o interpretacions que puguin venir posteriorment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps màxim de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Per la qual cosa es demana als portaveus si volen la suspensió de la sessió o si podem continuar?

Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix a la intervenció dels grups parlamentaris. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Pons per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Vull començar aquesta intervenció agraint al Sr. Conseller la presència en aquesta comissió. I ho voldria fer, a pesar que fa mig any que el Grup Socialista va sol·licitar la deferència de venir a explicar en aquesta comissió com s'articulaven, com tenia previst i de quina manera estava articulant les feines de coordinació, de treball conjunt entre institucions, d'aquesta transparència de la qual vostè fins ara en dissertava, perquè ens preocupava la relació que hi havia i així transcendia a l'opinió pública, entre el Govern de les Illes Balears i els diferents consells insulars en relació amb el Decret llei de mesures urgents sobre ordenació urbanística sostenible que vostès varen decidir després tramitar com a projecte de llei.

Insistesc, fa mig any que tenim interès a conèixer la seva visió i les actuacions previstes en la tramitació del projecte de llei. És clar que en aquell moment, mig any enrere, encara no s'havia convocat la ponència, la comissió per dictaminar les esmenes no s'havia reunit i molt manco s'havia celebrat el debat de plenari. Desconeixíem encara en aquell moment que el Partit Popular presentaria 30 esmenes a un decret llei en vigor, que implicava canviar molts aspectes i crear, a més a més, jo diria que més confusió. És cert, ja sabíem de les tensions evidents que hi havia entre els consells insulars i el govern autonòmic, especialment els consells de Menorca i d'Eivissa envers el govern autonòmic.

I davant d'aquelles tensions volíem, Sr. Conseller, que vingués aquí i que ens ho pogués explicar, que pogués explicar a l'opinió pública què succeïa realment i per açò vam demanar aquella compareixença. Després encara succeïrien més coses, perquè en aquells moments desconeixíem les advertències d'inconstitucionalitat, els dubtes que havia presentat el Govern de l'Estat en relació amb el decret llei, que acabaria sent la Llei 2/2012, per contrariar normatives de rang superior, la qual cosa acabaria provocant la creació d'una comissió bilateral Estat-Govern Illes Balears, per tal d'intentar resoldre les pífies existents en aquesta llei.

Sr. Conseller, ha passat mig any i és cert que les tensions entre els consells insulars i el govern autonòmic han perdut interès perquè ja hem vist com s'han resolt i que uns han guanyat i els altres han perdut; però també és cert que al llarg d'aquest mig any, les decisions preses per vostès han estat prou equivocades, tan equivocades que els dubtes sobre la Llei 2/2012, de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, continuen avui més vius que mai.

Per tant, Sr. Conseller, benvingut a aquesta comissió i esper que pugui resoldre algunes de les qüestions que el llarg d'aquest període de mig any s'han produït. Però anem per parts i vegem i analitzem quines qüestions -faig aquesta reflexió- li hauríem de demanar a una tramitació legislativa i quin voldríem que en fos el resultat final. És cert, podríem fer una llista molt llarga, em permetrà que en destaquï tal vegada quatre que hauria de complir un procediment legislatiu que donarà com a fruit una nova llei que serà d'aplicació per a tothom.

Jo crec que la primera qüestió és que sigui una llei certa, segura, sòlidament i jurídicament forta, que, en definitiva, no pugui ser qüestionada per ningú, ni generi contradiccions que acabin provocant dubtes. Aquesta n'és una.

La segona demanaríem que s'hagués celebrat una tramitació, on els principis de la transparència i la voluntat de participació haguessin estat una realitat. I en transparència jo crec que en matèria urbanística, i vostè ho apuntava, és més important que mai perquè una sola coma, una sola ratlla acaba determinant i acaba suposant beneficis o perjudicis per a molta gent o per a gent molt concreta.

I la voluntat de participació, evidentment els ciutadans, els agents afectats, els partits polítics haurien de poder proposar debatre i, per tant, li hem de demanar receptivitat sobre aquests plantejaments.

Dues qüestions -deia- seguretat, transparència, però també li hauríem de demanar que s'elaboràs des de l'acord amb la resta d'administracions amb competències sobre la matèria. I si no és des de l'acord, que pots entendre que en un moment determinat no hi hagi acord entre les administracions, sí que li hauríem de demanar almanco que hi hagués la coordinació i la col·laboració institucional mínima, no fos cosa que acabéssim aprovant qüestions que acabin tenint després repercussions damunt d'altres normatives que acaben suposant conflictes institucionals i també jurídics.

I la quarta, a més de la seguretat, de la transparència i de l'acord, la quarta seria que la llei i el procés fossin diligents en la consecució dels objectius fixats. No sigui cosa que encara ho embullem més i fem que les coses es retardin molt més.

Idò bé, Sr. Conseller, d'aquestes quatre qüestions que apuntava, la Llei 2/2012, de la qual vostè n'és l'últim responsable, no en compleix cap d'aquests requisits i m'explicaré. Que aquesta no és una llei sòlida jurídicament parlant i que està generant fortes inseguretats jurídiques en la seva aplicació, es posa de manifest en les advertències que el Govern de l'Estat espanyol ha fixat i ha determinat en relació amb l'articulat i amb qüestions molt concretes. Ja no és una afirmació que pugui fer el Grup Socialista, un particular, o una opinió d'un mitjà de comunicació. Estam parlant que l'Administració General de l'Estat, que l'Estat, per tant, ha posat dubtes prou clars i que han obligat en aquests moments a fer un replantejament diferent. I per açò voldríem saber, Sr. Conseller, amb quina actitud en aquests moments està afrontant el Govern els criteris establerts des de Madrid? Voldríem saber si comparteix els arguments del govern central i si està disposat a canviar la llei? O seguirà fixat en la postura inicial i per tant, per comprar o cremar els vaixells basta no moure's del seu lloc. Quan està prevista la propera reunió? Quin calendari està manejant en aquests moments? I quan està previst que finalitzin les tasques d'aquesta comissió? Són dubtes en certa manera senzilles i estic convençut que el conseller els ha de tenir molt clars dins el cap i esperam que ens pugui donar resposta perquè hi ha, insistesc, confusió generada damunt d'aquestes qüestions.

La segona qüestió que plantejava en aquesta llei és que no només presenta debilitats jurídiques, sinó que a més a més, el seu procés d'elaboració va evidenciar una descoordinació i manca de col·laboració total entre administracions. Vostè ens parlava que la transparència es una eina important, genera confiança, la interacció, la seguretat dels ciutadans, el millor funcionament de l'administració és un valor afegit, ... molt bé, perfecte. Què ha passat no només entre el Govern central i l'autonòmic, ja li he dit si ens ho pot explicar, sinó què va passar realment entre els consells insulars i el Govern autonòmic que va fer que fins i tot hi hagués amenaces de dimissions públiques, repercussions directes que van generar una incertesa durant tota la tramitació i la presentació d'esmenes que ningú no ha sabut com s'han resolt. I com molt bé vostè explicava, l'ordenació del territori és una matèria tan sensible que no hi hem de deixar dubtes a cap banda. I per açò voldríem que vostè ens ho pogués explicar, sobretot -insistesc- en les relacions amb el Consell Insular de Menorca, però també amb el Consell Insular d'Eivissa.

Tensions que, per altra banda, i el resultat, la manera de solucionar-ho, ja varem veure com ha acabat o quin ha estat el resultat final i em cenyiré d'una manera molt concreta a l'illa de Menorca. Després d'un any i mig de legislatura el Consell Insular de Menorca, que tenia com a element de referència clara, compartit per tots els partits polítics, la revisió del Pla territorial insular, que li tocava el 2013, deu anys després, deu anys després, dic que a un any i mig ja de legislatura, a prop de mitja legislatura, el Consell Insular de Menorca a dia d'avui encara no ha presentat cap documentació, cap document, que tengui una validesa i que permeti determinar quin punt de partida i quina és la feina que es vol fer lligada a la revisió del Pla territorial. És més, no hi haurà, i ho dic així, ni revisió del

Pla territorial insular de Menorca perquè l'únic que acabaran fent, tal com molt bé diu la disposició addicional novena, serà una norma territorial transitòria que llevarà transparència, que llevarà participació i, per tant, possibilitats de debatre respecte de l'ordenació i la planificació territorial a l'illa de Menorca.

Així, d'aquesta manera, pagarem els ciutadans aquesta descoordinació i aquestes tensions que no han permès canalitzar una fórmula de treball lligada a la planificació a l'illa de Menorca. Ni seguretat jurídica, Sr. Conseller, ni coordinació institucional tampoc, ni transparència ni voluntat de participació; i dic ni transparència ni voluntat de participació, i vostè en feia referència, perquè el subterfugi del decret llei primer i les trenta esmenes després només han perseguit arraconar la participació ciutadana mentre es botava la informació pública, els informes del CES i de la resta d'organismes.

I el conseller ens diu, no som els primers que feim un decret llei, i jo li dic, per suposat, però sí que són els primers que han fet de l'excepció la norma, acabant pervertint, en definitiva, una manera d'actuar que té i que suposa mancances democràtiques i mancances de participació, començant per la capacitat que té el Parlament a l'hora de plantejar-se la tramitació no d'un text legislatiu sinó d'un decret llei.

Ja acab, Sra. Presidenta. Aquest és, Sr. Conseller, en definitiva, i he fet un esborrany, el llegat d'una llei que no s'hauria d'haver aprovat mai en els termes en què ho ha fet, que va elaborar d'esquena a la ciutadania i a les forces polítiques amb representació parlamentària, que ha obert dures confrontacions institucionals per dalt i per baix, per dalt amb el Govern de l'Estat i per baix amb els consells insulars, i que ha acabat generant dubtes jurídics perquè ningú no és capaç en aquests moments, d'aventurar quins seran els resultats finals dels processos oberts entre el Govern de l'Estat i el Govern de la comunitat autònoma.

Aquesta és, en definitiva, Sr. Conseller, una llei que una vegada ha estat aprovada presenta massa dubtes, que ja els va tenir en el moment que començava la seva tramitació, i que encara que sigui mig any després creim que val la pena que vostè els pugui resoldre. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca intervé l'Hble. Diputat Sr. Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Comprenem els motius que varen dur al Grup Socialista a plantejar aquesta compareixença i agraïm al conseller que hagi comparegut, però certament és veritat que ha perdut un punt de l'actualitat de tots els elements de pregunta que volíem fer en aquell moment per aclarir què passava en tot el procediment d'aquell decret llei. De totes maneres, ara s'han apuntat, tenen ja, jo crec que ara més de projecció de futur, per ventura, que no d'arreglar el passat, i jo reconec que afrontaria aquest debat amb més esperança, amb més optimisme i aportaria o sentiria que podria ser útil si no vengués també d'ahir, de la Llei de derogació del camp de golf

de Son Bosc, amb la qual torna a quedar clar que malgrat vengués d'un grup parlamentari, contra tots els informes del Govern i la seva actitud, contra les directives europees, etc., es mantinguin que hi ha d'haver una llei que digui que hi pot haver un camp de golf sobre una ZEPA i que això és inamovible i que han de mantenir vigent un espai que digui que no té cap valor un espai que és ZEPA i que això es considera una aportació a la seguretat jurídica.

Clar, això, no sé, a vegades no se sap ben bé què intenta defensar a aquest parlament, però facem-ho en pla positiu i fent-ne una reflexió entre tots.

Crec que hi ha una qüestió amb la qual fallam, en general, a la comunitat autònoma i jo diria que a tot l'Estat espanyol i és a donar-li la transcendència a la directiva d'ordenació del territori i l'obligació de la informació pública també de les lleis. Hi ha un trencament en tots aquests darrers anys respecte del búnquer que representava el parlamentarisme de la tradició del segle XIX i de permetre els instruments de participació ciutadana en els mecanismes parlamentaris, un dels quals que pugna és el tema de l'ordenació del territori. aquí és al revés, aquí utilitzam l'ordenació del territori per fer-ne befa, per burlar tots els tràmits de participació. I això és massa evident anant a comprar o anant a vetllar pel que passa en els darrers anys a les Illes Balears, en tots els nivells. Li puc admetre que el punt dels decrets lleis anterior, que no tenen ni la substantivitat ni la transcendència dels que han vingut en aquesta legislatura, però sí que també tornam a les dreceres d'aquest estil que jo crec que hauríem de fer una reflexió entre tots.

I parlar, com molt bé vostè deia, d'intentar trobar algunes fórmules. Jo crec que parlar-ne ajuda a algunes coses, una, és al consens, si hi pot haver, sobre les regles del joc. Jo no crec tant amb els continguts, és evident que la idea de Mallorca que té el PP territorial de desplegament urbanístic no pot ser com la que té un grup ecologista com el nostre, això fa 30 anys de vida política que ho constaten, 30 milions de guerres de topònims a cada banda, jo crec que cada municipi té un topònim on ens hem topat les dues forces, per tant, és evident, però així i tot ho clarifica, ho clarifica, i jo crec que és bo i és sa per transparència en el debat polític, per saber de què parlam perquè mesclam tant les paraules els uns i els altres que arriba un moment que no arribes a saber en quin punt et trobes. Jo demanaria molt, molt, molt és un esforç en un tema com l'urbanístic que fos comprensible. Aquesta llei continua sent incomprensible per als operadors jurídics.

Ara, pensi vostè per als afectats que cada dia resulta més difícil entendre qüestions centrals de la seva propietat i de les seves expectatives de tot ordre, en sòls urbans. Jo crec que això ho hem d'intentar superar amb pedagogia, per ventura, s'han d'explicar més les coses, però la gent ha d'arribar a entendre què feim. Hi ha un moment en el qual jo tenc la sensació que no ho entenen ni els que són en el bessó de les coses. Jo li he dit a la tribuna que hi havia articles que no els entenia i he cercat assessorament i hi ha hagut experts que m'han dit que hi havia dues interpretacions possibles.

Però li he demanat a vostè, hem demanat urbanitzacions senceres si estaven afectades i hi hagut aquí que ens han dit que de cap manera i immediatament sortia el batle d'Andratx incorporant Cala Blanca perquè li afectava aquesta llei. Parlam d'urbanitzacions senceres, no parlam, no sé, d'una minúcia o d'un tema adjectiu, no se sabia.

Efectivament, després ha sortit aquest element de l'Estat. Jo no compartesc la idea que l'Estat està a dalt i nosaltres estam a sota, no és una idea que em...tenc una altra idea geomètrica del repartiment competencial, però en tot cas, crec que hi ha molts operadors que no han arribat a captar el que sigui. I tots, tots, tots ens diuen, les operacions Frankenstein, aquestes lleis contínues que no arribes a saber on hi ha la darrera norma. No en parlem de les normes que enterren dins lleis paraigües, òmnibus, trílbus, ... ja de tot, això acaba sent immantenible a part que cada vegada canvia la norma i arriba un moment que les normes transitòries un no sap tampoc allò que va entrar l'any 2011 a veure si es tramita igual que el 2012. És un autèntic galimaties, per ventura els experts ho troben molt senzill perquè n'hi ha quatre que ho entenen, però els puc assegurar que els operadors jurídics locals estan ja cansats perquè quan arribes a saber una cosa com funciona la canviem.

Ara canviem coses molt importants, canviem, fins i tot, tot el sistema general de llicències que es fa també d'una manera bastant sorprenent. Aquesta llei Frankenstein, concretament, a més es va tornar a girar amb esmenes. Clar, les esmenes és el més contrari al tema del debat social que hi pot haver, sobretot si et giren amunt avall perquè si el mateix govern que té la seva postura la canvia durant el tràmit parlamentari i introdueix termes nous, bé, és complicat, fins i tot la central de compres, Sr. Conseller, que això no és ben bé seu, és del Grup Parlamentari, però és que contaminar una llei urbanística amb la central de compres del Govern és que és un acudit.

Aquí hi havia hagut un pacte de cavallers de cara a la pròxima legislatura, tot el que varen fer en el reglament era de cara a la pròxima legislatura, governi qui governi, intentem marcar algun element de qualitat en el debat parlamentari, però de cara, evidentment, al ciutadà, de cara al producte final legislatiu. No incorporem coses que no tenen res a veure amb el títol perquè després no hi ha qui les trobi. Bé, la central de compres dins la Llei d'urbanisme sostenible.

Jo crec que tot això vàrem aportar la sentència del Tribunal Constitucional, que ja ha condemnat al Senat per esmenes d'aquest estil, no va interessar, ja dic que és un debat que això a vostè l'afecta més aviat lateralment com a executiu, però vaja, dins el debat global de qualitat del producte legislatiu final i de saber com utilitzam tots les eines perquè aquest sigui ric, plural i lògic crec que aquesta llei és un exemple del que no s'ha de fer.

L'abús de decrets lleis crec que entre l'Estat i la comunitat autònoma podrà posar els precedents que vulguin, però això és absolutament nou. I no en parlem quan tracten les mateixes matèries perquè si encara les canviassin, però és que la mateixa matèria es regula per text articulat, després per decret llei, llavors un altre decret llei i llavors es canvia per esmenes en el Parlament. Això és complicat, Sr. Conseller. Jo li demanaria que de cara al futur que hi pensin. Vostè ho fa bé amb una sèrie de productes, vostè ha dit, de parlar-ne i jo crec que si es parla i arriba madur, si a qualche banda no s'han entès doncs vostès mantindran la seva posició, però serà madura i jo crec que això, al final, ho agraeix tothom perquè serà una cosa molt més clara.

A més, vivim un altre element que és la recentralització de competències. Jo crec que els decrets lleis que sorgeixen buiden urbanisme i activitats, mesures de medi ambient, d'una manera important. Vostès no reaccionen tampoc en aquest nivell, no interposen recursos d'inconstitucionalitat. Per part nostra és complicat, ja ho deu entendre, però ara, per exemple, totes les obres menors a comerços, estiguem d'acord o no, llevant les llicències d'obres a través d'un decret llei de l'Estat o un reial decret llei, bé, i aquí no tenim res a dir? Encara que nosaltres ho volguéssim fer, no ho hauríem de fer des d'aquí?

Clar, això torna a confondre cada vegada on són els espais d'uns i dels altres i crec, ja dic, que l'operador, i ciutadà al final, ho té difícil perquè crea un nivell d'inseguretat important. La veritat és que així ara entraríem aquí quasi en la nova llei més que de la qual parlàvem, però tota l'aplicació de la directiva de servei de l'any 2006 deu haver duit un caramull de normes, si introduïm les locals deuen ser centenars, però només de lleis nostres i de l'Estat parlem de moltes de lleis que afecten temes urbanístics, temes d'activitats i que, ja dic, és mal de fer-ho juntar. Jo li demanaria, com a mínim, activitats.

Després també amb la Llei del sòl un codi amb una certa vocació, qualche cosa haurà de canviar, però un cert codi que permeti donar tranquil·litat i seguretat i no haver de tornar a anar al 76 perquè realment és una cosa ja que amb el reglament del 78 més el 76 allò que sí està en vigor d'una llei, però que ja no hi està, algú que diu que sí, algú que diu que no, és molt complicat. Jo crec que un codi, no, si té 200 articles no, jo crec que aquest tipus de preguntes ja les hauria d'abandonar i posar-ne un, ja els escurçaren. Jo crec que això seria molt bona cosa i el que hi havia crec que era un molt bon material de treball.

Acab, Sra. Presidenta, amb un darrer apunt. Vostès ens deia que la planificació, el planejament en feia una espècie de cant perquè hi ha tots aquests sectors, hi ha tothom, hi ha la informació pública, el planejament els té, ens el carregam. Els directors sectorials són els darrers. Ara tramitam, i li deia a vostè i ho trobava bé, que el Pla de residus de Mallorca es modifiqui per una esmena del Partit Popular. El Pla hidrològic de les Illes Balears, les seves determinacions es modifiquen per una esmena de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, hauria d'acabar.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

... quan vostè havia dit -acab, Sra. Presidenta- que era molt important la informació pública, no en té ni una aquesta, ni una, l'esmena no en té ni una, l'esmena la presenten que, per cert, el Pla hidrològic de les Illes Balears l'aprova l'Estat, però a veure com casaran aquest tema.

Els plans territorials ja s'ha dit, ja no li importa a ningú canviar els plans territorials perquè es fa via lleis, vies esmenes allò que s'hagi de canviar. I després tenim l'infame, vostè tampoc no hi té directe, però que també l'ha defensada, la correcció d'errors del Pla territorial de Mallorca per fer l'hotel de Sa Ràpita, que és realment un altre nyap.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, en tot cas si hi hagués rèplica ja mirariem de precisar algunes de les posicions.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, agraim, en primer lloc, la seva presència i la del seu equip en aquesta comissió per donar explicacions de quina és el mètode d'elaboració d'aquestes normes.

Realment, el primers retret que li fan, pareix mentida que no sapiguem com funciona el Parlament, i evidentment tenint en compte que això va entrar, si no record malament, a finals d'abril que el període de sessions ordinari s'interromp durant tres mesos, no ha fet vostè res distint, fins i tot diria que ha estat més diligent que alguns consellers en algunes altres èpoques a l'hora de comparèixer, que el Parlament no és molt àgil a l'hora de fer coincidir l'actualitat amb les compareixences, probablement no, però això no és culpa de vostè ni crec que tenguí una solució senzilla.

Entrant en el bessó de la qüestió crec que hi ha un parell de coses a dir. Vostè mateix ho ha dit, els decrets llei és una facultat estatutària que tenim des de l'any 2007, no som els primers que els utilitzam, ni molt menys, i a més té avantatges i té inconvenients. És veritat que davant una situació com l'actual, on la crisi econòmica ens exigeix prendre mesures amb urgència per intentar ajudar que aquesta situació se superi de la manera més fàcil per als ciutadans possible, totes les eines que estiguin a l'abast dels governants per fer això possible, i el decret llei n'és una i per això probablement s'utilitza molt més en aquesta època que en una època de bonança econòmica on no és necessari que els governs responguin a l'actualitat amb la celeritat que exigeixen els temps que ens toquen viure, evidentment crec que expliquen la utilització d'aquest mètode per part del govern actual, igual que el Govern de l'Estat.

Entrant en el decret llei que ens ocupa, que no és el número 2, la llei és la número 7, s'han de dir un parell de qüestions, cap llei no és perfecte, si no ni els tribunals ni els advocats tendrien feina, totes les lleis són interpretables i perfectibles, i aquesta també. Si no, hauríem aconseguit una cosa que crec que ningú no ha aconseguit mai. Però el que sí és cert és que va ser una passa més, és una llei realista i crec que va fer una cosa que moltes vegades no es feia, que és tramitar-se com a llei perquè tothom pogués dir la seva. No coincidesc amb els meus companys diputats que es fes d'esquena a les forces polítiques, un decret llei que es tramita com a llei mai no es fa d'esquena a les forces polítiques perquè totes les forces polítiques amb representació parlamentària poden presentar esmenes, algunes d'elles fins i tot les consensuarem, altres les aprovarem directament, el que evidentment tot govern i tot grup parlamentari té dret, i jo diria té el deure, d'aplicar el seu programa polític de la millor manera, de la millor forma que considera que ho ha de fer i plasmar-ho d'aquesta manera en les lleis.

Em crida molt l'atenció, i m'ha passat tota la vida, i avui ha estat una altra ocasió, el doble discurs. L'esquerra quan discuteix entre institucions o entre diferents membres d'un partit polític és participació, quan nosaltres discutim amb algú és tensió. Jo crec que la batalla del llenguatge moltes vegades és una batalla perduda, però allò que per a ells és una virtut per a nosaltres sempre és un defecte. Mirin, jo crec que no hem de parlar de tensions sinó de participació i sobretot de defensa de les competències, però jo crec que s'ha de desdramatitzar en primer lloc el fet que l'Estat ens discuteixi determinats articles de la llei.

Jo vull alabar a aquesta comunitat autònoma per defensar les seves competències i per exercir-les i no serem ni els primers ni els darrers, perquè crec que hi ha qüestions d'inconstitucionalitat a totes les comunitats autònomes i a moltes del Partit Socialista per qüestions molt semblants o idèntiques fins i tot, crec recordar que a Andalusia hi ha un tema molt paregut a un dels articles que se'ns ha discutit i un altre a Aragó, governat pel PSOE en seu moment, també per una qüestió pràcticament idèntica, no ho hem de treure de context. Això és normal.

Miri, coincidesc amb allò que deia el diputat del PSM, que l'Estat ens discuteixi qüestions per aquest motiu crec que no ens ha de preocupar sinó tot el contrari. Vull dir, si la comunitat autònoma exerceix unes competències i l'Estat les hi discuteix les haurem de justificar i si no som capaços de posar-nos d'acord, ja vendrà un tribunal i dirà qui té la raó i de qui és la competència per exercir-ho, per tant, ben exercida la competència i la defensa de la nostra identitat pròpia dins el marc del nostre estat d'autonomia i de les lleis. Que llavors vendrà un advocat de l'Estat que consideri que ens hem passat?, bé, els tribunals diran si té raó o si no la té, però que se'ns parli de lleis Frankenstein com vaig tenir no sé si la sort o la desgràcia que la primera llei que vaig viure en aquest parlament va ser la 10/2010, on hi havia absolutament de tot, crec que com a mínim hauríem de tenir... la memòria històrica i, per tant, la coherència política de no oblidar el passat i crec que res és comparable a aquella llei i sens dubte, el pare de la llei no era el Partit Popular, sinó el govern anterior, però bé, crec que això en res aporta a demà i precisament el que hem de fer és precisament aprofundir -i m'ha agradat en aquest sentit el seu to

en la intervenció de mirar cap al futur-, de en tot allò que podem millorar, la transparència, la participació, la col·laboració, evidentment sempre trobarà el Grup Parlamentari Popular, a la força política que dona suport a aquest govern, al seu costat per ajudar-lo en tot allò que necessiti.

Desitjam que sigui aquesta la legislatura en què per fi som capaços en aquest parlament d'aprovar una llei del sòl amb el màxim consens, i aquí ens té per treballar en aquest sentit. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

El Sr. Conseller d'Agricultura, Medi Ambient i Territori té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Molt bé, moltes gràcies. Per fer una mica de..., intentaré fer referència a tot i crec que, si m'he deixat alguna cosa, després hi ha un altre torn, no?, i ho remataré.

No sé si fa mig any, perquè no duc els comptes, la veritat és que no el duc, no ho sé, si fa mig any, l'única excusa que puc tenir és que no he deixat de fer feina en res, i he fet més hores que un rellotge, però tampoc no m'agrada venir al cap de mig any... no sé quin és el procediment de la casa, però no m'agrada... perquè a més no vull que s'entengui que pugui fugir de cap debat d'aquests. Em començau a conèixer i si hi ha una cosa que m'agrada i *que me pone* són els debats, per tant, en aquest cas no sé per què venim al cap de mig any, però bé, com que és un tema que ens encaixa i que a més anam cap a una pròxima discussió, si Déu ho vol, de la llei del sòl o temes relacionats amb urbanisme, etc., d'això, ja hem tengut oportunitat de parlar-ne tant amb el PSOE com amb el PSM, idò crec que el debat encara pot ser viu.

També vull dir que crec que he anat demostrant fins ara, amb les lleis que han sortit, em referesc a la llei de pesca, com vos he dit, la llei de transports, la famosa llei del Centre internacional de Rafel Nadal, etc., que si alguna cosa m'agrada és a través de la discussió arribar a conclusions i que puguin ser a més conclusions positives per a la nostra societat, hi crec, en això. Crec en una discussió o en unes discrepàncies, no per discrepar o per tocar els nassos, sinó per veure els diferents perfils i aplicar allò que deim els pagesos, que saben més un ase i un misser que un misser tot sol, crec que funciona, almenys la meva experiència personal al llarg dels anys, crec que funciona i que sumant un poc tots es poden aconseguir moltes més coses.

De fet, efectivament, es va iniciar..., vàrem fer un decret llei, però vàrem voler que tengués tramitació de llei perquè es pogués discutir i analitzar i durant la tramitació parlamentària s'han evidenciat molts de punts de contacte. Tot d'una que hem parlat de temes tècnics, hem pogut arribar a acords, però també hem de convenir que són temes que es presten a demagògia o almenys a poder-ne fer, d'acord?

Crec que aquí hem tengut -i abans d'entrar en el que és el debat que tenim amb Madrid-, és una llei que no crec que sigui..., no sé com ho ha dit el Sr. Alorda, més que... que creï inseguretat, crec que el tema és complex, el tema de l'urbanisme és complex i després hem de tenir en compte una cosa, que tothom prega per ell, tothom pensa *qué hay de lo mío* i nosaltres no feim o no hem volgut fer una llei pensant en *qué hay de lo tuyo ni de lo mío ni de lo del otro*, nosaltres hem fet una norma, que a més s'ha d'aplicar en teoria dins totes les Balears, però que afecta casuística molt diversa i a més diferent. Per tant, no serveix per resoldre tots els problemes que té cadascú a casa seva. I jo crec que a vegades, quan surten aquestes coses que diuen "és que aquesta llei embulla més", no, no embulla més. Aquesta llei, aquells amb els que hem estat parlant de veritat, d'ajuntaments, de municipis, estan molt agraïts que s'hagi tramitat perquè els ha resolt tota una sèrie de casos. Ara bé, quan volen forçar la llei, determinada gent, per dur-la a determinats assumptes concrets i particulars, idò possiblement no els serveix per a tot, què vol que li digui?, però és que tampoc no es va fer perquè servís per a tot, es va fer per resoldre una sèrie de problemes que hi havia i es necessitava a més resoldre'ls amb un esperit de després entrar en una llei del sòl que ens dugués a aclarir tots els aspectes que s'haguessin d'aclarir.

Quant a les discrepàncies que puguin haver sortit i les tensions amb els consells insulars, de Menorca, d'Eivissa, miri, hem parlat de manera continuada amb els consells durant el procés de tramitació i ara ho farem quan tenguem el primer esborrany per començar a parlar de la llei del sòl. Ho feim amb la llei de pesca, ho feim amb la llei de transport, com dic. El que hem tengut ben clar des d'un primer moment és que si hi ha competències que són del consell insular, si no és a petició seva i molt concretament, nosaltres el que feim és dir-los "intentar donar-vos uns instruments perquè vosaltres faceu les coses que hagueu de fer", però res més.

És veritat que en un moment donat..., idò és lògic i a més crec que és legítim que des dels consells insulars respectius es demanin determinades coses, però també és lògic i legítim que des del Govern els expliquem que coses..., tal vegada creim que no les hem de fer nosaltres, sinó que en tot cas, si els podem ajudar, donar-los uns instruments perquè les facin ells, idò cadascú en el seu àmbit idò que facin el que creguin que han de fer. Les tensions que hi pugui haver hagut, idò bé, tampoc no les he viscut molt directament i a vegades es fan tempestes dins un tassó d'aigua i acaben com acaben, és a dir, en res, diluïdes i tothom fent feina on l'ha de fer. Li vull tornar insistir que la tramitació, s'hagués pogut dir "feim un decret llei i punt", no, aquí es va fer un decret llei i s'ha duit després a tramitació parlamentari com a llei.

No em consta que hi hagi problemes amb els consells insulars, una altra cosa és que davant divergències en casos concrets, els consells fixen un criteri clar. En el cas de Mallorca ho fa, li he de dir, amb col·laboració total amb els tècnics del Govern, però, per què?, pel que he dit, és una norma que és transversal, que és horitzontal i, és clar, no s'aplicarà a un lloc que a un altre perquè la casuística on s'ha d'aplicar o l'entorn és molt diferent.

La inconstitucionalitat, miri, teníem una sèrie de temes que érem conscients del de que estàvem tocant i érem conscients que podríem tenir alguna divergència, en algunes creïem que no hi hauria motiu que ens hi entrassin, sabeu que en aquests moments crec que són sis divergències que tenim de les quals en queden dues en què Madrid es manté, almanco de les xerrades que he tengut oficioses i que consideram que bé, si hi hem d'arribar ja afluiran, però jo he dit sempre que aquesta batalla la vull fer. Aquesta i d'altres a Madrid, crec que s'han de fer i a Brussel·les també. S'han de fer encara que sigui per perdre-les, però crec que demanam coses que són lògiques i que són a més justes.

Quant al que és una discrepància en relació amb els mecanismes alternatius a la cessió del 15% d'edificabilitat, ja hem parlat amb Madrid i en aquest tema ens donen la raó.

Crec que és un tema a vegades d'haver-ne parlat o que no hi hagi hagut la fluïdesa entre Madrid i nosaltres i d'això, n'hem d'aprendre, perquè no hi ha el perquè haver d'obrir debats estèrils, però bé, si nosaltres..., de fet, nosaltres internament hem fet l'autocrítica suficient perquè això no ens torni passar i si creim que són coses lògiques en les quals tenim raó s'han d'explicar perfectament a Madrid i si en queda alguna en què Madrid ens diu "no, fins aquí volem arribar i aquí, no", bé, idò després ja veurem quins camins prenem.

N'hi ha altra, de les discrepàncies, que són els mecanismes alternatius en la reserva del 30% de l'habitatge de protecció oficial, aquí no tenim acord. No obstant això, pensam que hi ha altres comunitats autònomes, Andalusia, governada pel PSOE que té mecanismes semblants i és veritat que l'Estat els ha recorregut al Tribunal Constitucional, però també és veritat que és una cosa lògica i ho hem comentat algunes vegades, mirin, si hem de deixar un 30% d'habitatges de protecció oficial dins Son Vida, idò possiblement no els hi deixarem, però el municipi de Palma ha de complir aquest 30% d'habitatge de protecció oficial.

Tampoc no està bé que a l'urbanitzador de Son Vida no li costi ni un duro d'habitatge de protecció oficial, o trobau que sí?, és a dir, d'acord, no em facis... tal vegada no és lògic que a determinades urbanitzacions s'hi faci un edifici de protecció oficial, urbanitzacions extensives d'elevat poder adquisitiu etc., però tampoc no hi ha el perquè no els costi res a aquells urbanitzadors. Nosaltres el que dèiem és: "a veure, pagau aquest 30% i els doblers recollits que es destinin a fer el 30% dins el municipi en una altra banda, però no penalitzeu l'urbanitzador d'una altra banda a fer, en lloc d'un 30%, molt més habitatge de protecció oficial". Continuo pensant que és una cosa molt lògica, una altra cosa és que no ens entenguem amb Madrid.

En tenim una altra, relativa als polígons industrials. Era una discrepància sobre classificació com a urbana d'una zona verda de l'APT de carreteres, també ens han donat la raó.

N'hi ha una altra, que és la disposició addicional primera sobre regularització d'urbanitzacions. També ens han donat la raó.

En tenim una, que és la que modifica la Llei d'impacte ambiental. Aquí estam pendents de les modificacions que durà el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient a la llei bàsica estatal. D'entrada pel que hem parlat van en la nostra línia, el que passa és que nosaltres ens hem avançat, però el que he pogut parlar amb el ministre i la nostra gent amb tècnics, van en aquesta línia, després veurem com acaba, però van en la mateixa línia que nosaltres. És un tema també de dir-los escoltin, els papers no poden estar aturats damunt una taula, vuit, nou i deu mesos perquè sí, és a dir, l'administrat no té el perquè haver de patir això, per tant, vostè té dos mesos i si no, té silenci positiu. És un poc... l'esperit era aquest. No podem entretenir sí o sí, de manera capritxosa des de l'Administració als administrats. L'esperit era aquest.

Un altre punt que tenim és la disposició addicional quarta sobre la possibilitat de pagar contractistes amb patrimoni públic de sòl. És un procediment que està regulat en altres comunitats autònomes, està regulat. A Aragó a la Llei d'urbanisme del 2009 en un govern del PSOE. Bé, idò, escoltin, aquí també Madrid ens diu que no.

Crec que també és el que demanam, és una cosa sensata, és a dir, per què un ajuntament no ha de poder pagar, si té terreny no ha de poder fer una determinada obra en un altre lloc dins el seu mateix municipi que li sigui convenient i necessari i que pugui pagar en un moment donat amb espècies, que diem nosaltres, no?, per què no?, idò en principi aquí encara no tenim acord.

La veritat és que en aquells en què no tenim acord, el teníem, llevat d'aquell que nosaltres veiem que sí que existia a Aragó... crec que allò altre ho teníem més o manco aquí pendent, però sí que és una batalla que vàrem decidir que la volfem fer i que..., crec que sense entrar a fer cap guerra d'aquestes santes ni res, sí que val la pena que mostrem a Madrid un poquet quines són les nostres preocupacions i per on ens agradaria anar en determinats aspectes i a veure si ara no es posen en raó sí que deixar pòsit perquè al futur s'hi puguin posar.

Ara entram... i encara no tenim el primer esborrany, però estam en una fase avançada, en una part en el que és la llei del sòl. Ja ho vaig expressar tant al Sr. Alorda en un moment donat ja fa temps i també al Sr. Carbonero en representació del PSOE l'interès que teníem que parlàssim d'aquests assumptes. Crec que hi ha molts d'aspectes que a més hem de procurar que, tot el que siguin aspectes tècnics que afavoreixin tramitacions, etc., posar-nos d'acord. Tenc total interès amb el meu director general que en parlem i analitzem on hi pugui haver punts de conflicte a veure com els podem resoldre.

És el meu compromís i el vull dur a terme totalment i absolutament i no estarem gaire temps que ho pugueu comprovar i veure, com ho hem fet amb la llei de pesca i amb la llei de transports, idò obrir un debat no només amb les forces parlamentàries, sinó també amb els sectors implicats que són molts en aquests cas a causa, com ja he comentat abans, quan tocam temes de la llei del sòl, temes no només de tramitació de planejaments, etc., sinó també d'usos i activitats dins el sòl rústic, això se'ns complica molt i val la pena tenir el màxim d'opinions i intentar també amollar un poc entre tots per aconseguir posar damunt la taula una llei que -com bé dèiem- ha de ser comprensible, però també ha de ser aplicable i hem de procurar que sigui el més just possible. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica, Grup Parlamentari Socialista, té un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies. Primer de tot, moltes gràcies, Sr. Conseller, per part de les explicacions que ha donat. La primera part de totes lligada a l'agenda em sembla una resposta més que honesta, culpar... el ritme parlamentari amb la realitat tal com la Sra. Marí ens volia explicar, home, les compareixences són una qüestió d'agenda del conseller i per tant, de prioritats. Aquestes prioritats, puc entendre que en un moment determinat un es pugui despistar, n'estic convençut, Sr. Conseller, que les peticions que li venguin des d'aquesta comissió segur que hi haurà la capacitat de poder trobar sempre un forat per poder donar resposta a aquestes qüestions i estic convençut que sí, perquè també és una feina fonamental i important el fet d'anar explicant les diferents tasques des d'aquesta perspectiva per suposat, una lectura més que positiva, en aquesta qüestió.

Home, després n'hi ha d'altres on les explicacions ja et queden un poc més coixes, perquè voler vendre... el pas del decret llei a projecte de llei com a exercici de transparència, jo li diria que açò va servir bàsicament perquè vostès, perquè el Partit Popular presentàs 30 esmenes, més esmenes que articles hi havia, i acabés capgirant una part important de la llei, va servir bàsicament per això. Home, açò no hauria de ser, per què?, perquè la urgència si alguna cosa té és perquè tu ja tens perfectament definit un producte, el tramites urgentment perquè el vols posar en aplicació i què fas?, el poses en aplicació i al cap de tres mesos l'acabes canviant amb 30 esmenes. Aquesta no hauria de ser la manera de funcionar, pot passar una vegada, fins i tot tal vegada dues, però si la dinàmica habitual del Partit Popular i del Govern en aquests moments és aquesta, la de la tramitació permanent dels decrets lleis, no la compartim i evidentment, que això ens ho vulguin vendre com a un exercici de transparència, idò, home, no hi entram. No hi entram i per tant, no la compartim. Facem la feina que pertoca, a la llei de pesca, a altres normatives que ens ha explicat, facem la tramitació legislativa tal com toca que evidentment aquesta part d'aquí per suposat l'aplaudirem.

En relació amb el plantejament que feia abans, ho he volgut destacar perquè puc entendre que la polèmica no arribàs a l'illa de Mallorca, però sí que va arribar d'una manera molt clara als ciutadans de l'illa de Menorca. Jo ho definia com a tensions i, aquestes tensions, la Sra. Marí hi llevava ferro i deia que això

era participació i que ho havíem d'entendre d'aquesta manera. Home, a mi m'agradaria i per tant, si em permeten d'una manera molt senzilla, no en tenia tampoc idea, però vull que sàpiguen que varen llegir els ciutadans de Menorca.

Els ciutadans de Menorca varen llegir: *“El Govern obliga a retrasar un año los cambios del PTI y desata una crisis política en el consell”*. *“Tadeo -un altre titular diferent- amaga con no optar a la reelección de la presidencia del PP por el desacuerdo con Bauzá”*, lligat a aquesta llei. Tres dies després vèiem Cristòbal Huguet, el conseller d'Ordenació del Territori, explicava que *“persiste la inseguridad jurídica por lo que no descarto dimitir”* i com aquests en podríem trobar bastants, de titulars que durant uns dies es varen produir.

Açò no són divergències puntuals que hi pugui haver en benefici d'una millora de la llei, açò són tensions que es van provocant en dues institucions que varen ser molt fortes perquè varen transcendir a voluntats de dimissions directes i que finalment varen acabar en no-res. Ara podem posar cara de no saber exactament de què rallam, però estic convençut que en serem perfectament conscients; no ho sabrem?, bé, idò quedarem aquí devora, però no vulguem vendre les coses com no són.

Hi va haver sense cap dubte un conflicte institucional i de partit prou fort que no hem estat capaços d'explicar en temes territorials que tenen una especial sensibilitat com molt bé vostè explicava abans i, des d'aquesta perspectiva, insistesc, fa sis mesos en aquells moments aquest debat estava prou obert, va acabar amb el plantejament que el Govern volia lligat a les esmenes que van voler vostès presentar, però evidentment van ser tensions i en cap cas no va ser una espècie de tempesta dins un tassó d'aigua, com ens han volgut fer veure, sinó tot el contrari.

Clar, dels plantejaments, i canviï també amb una nova reflexió, dels plantejaments que vostès ens fan ara, de dir, home, no, no, és que nosaltres ens hem de mantenir forts davant Madrid perquè hem de defensar allò que creim, jo li diria: tant de bo açò ho féssim amb tot, tant de bo li sentís dir al vicepresident Econòmic, al Sr. Aguiló, defensar les inversions estatutàries, el finançament, els pressuposts nostres al Sr. Bauzá, amb aquest discurs! És la primera vegada que ho sent dir, a tot el Govern autonòmic, a tots els consellers, la primera vegada; és bo ser capaços de mantenir i marcar el nostre territori, la primera. La resta de consellers, el president del Govern de les Illes Balears, el plantejament que fa quan ralla és justificar les decisions que es prenen a Madrid. Per tant, des d'aquesta perspectiva, insistesc, tant de bo açò fos un plantejament que es pogués estendre a totes les bandes.

I és més, crec que en aquesta qüestió en concret possiblement sigui la més inoportuna. Per què dic açò? Perquè enjudiciar tramitacions de normativa, tal com he entès, no hi ha acord amb tres qüestions molt concretes, la part d'habitatge públic, el tema de la disponibilitat de doblers a l'hora de licitar i bé, si en aquestes qüestions (...) i vostès ho volen defensar, de què hem de ser conscients? Home, que seguretat jurídica açò no en genera gens, en absolut, i que tenim els ciutadans que no saben a què s'han d'atendre ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, hauria d'anar acabant, si us plau.

EL SR. PONS I PONS:

Vaig acabant.

... no saben a què s'han d'atendre al moment d'agafar una llei, una part de l'articulat que no sabem finalment el jutge que acabarà determinant. I des d'aquesta perspectiva, evidentment, un acord sempre val molt més.

El camí i la responsabilitat, per suposat que és seva, insistesc ens agradaria que açò fos extensiu a tot el Govern autonòmic, vostès tenen la responsabilitat d'un procés judicial que pot durar anys segurament i que per tant hauríem de veure què és el que açò suposa.

Tenia altres qüestions, malauradament no tenc temps per poder-les explicar totes, sí que l'aventuraria en qualsevol cas, Sr. Conseller, que les properes lleis que tenim damunt la taula, la llei de pesca, per exemple, hi hagi una vertadera voluntat d'introduir i reconèixer competències pròpies, dels consells insulars, pos l'exemple, cosa que a la llei, a l'esborrany de llei que hem vist en absolut hi ha aquesta sensibilitat, i que hi hagi aquesta voluntat d'acord. Ens vam reunir una vegada amb la llei de pesca, ens va dir que el mes de setembre ens tornaria convocar, som a finals d'octubre, no n'hem sabut res més, la gent n'està molt estreta ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

... i n'estic convençut que en poc temps tornarem a tenir l'oportunitat de tornar-nos seure, perquè hi ha qüestions evidentment que no són compartides i que tenim interès a poder-les traslladar i poder-les confrontar, en el bon sentit de la paraula, amb vostès, per tal de millorar aquesta llei.

En qualsevol cas, gràcies per aquesta compareixença.

LA SRA. PRESIDENTA:

Pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, té un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. També miraré de ser breu, un dia que hi ha el Constància-Melilla, convé també anar aviat al poble, i mirarem de totes maneres de treure'n tot el profit d'aquesta compareixença.

Una primera pregunta que voldria fer és si gosa quantificar els efectes econòmics d'aquest decret llei, perquè clar, és el motiu principal, m'agradaria saber-ho, perquè tot el que havia d'explotar a partir d'aquest decret llei que no podia esperar un procediment legislatiu, m'agradaria saber si el tenen quantificat o apuntat, exactament on hi ha hagut aquesta eclosió econòmica. Perquè clar, la celeritat lleva informació pública, la celeritat és el gran argument en contra de la participació, i clar, la informació pública no la té el decret llei, quan la Llei de bon govern exigeix ja informació pública en els projectes de llei, com el nostre Reglament, afortunadament, per passar-la a llei és ver que va obrir aquesta reforma, va obrir un període mínim, però després, com que la tornen girar amb el procediment d'esmenes i incorporen temes que no hi eren originàriament, per exemple la central de compres, clar, és com a una befa, perquè li diríem a la gent, escolti, si vols parlar de res envia al·legacions, perquè ara hi ha obert un meló que es diu una llei, podem parlar del que vulguis, és que això no és seriós, crec que no és seriós, francament.

Respecte de l'Estat, evidentment nosaltres el que siguin que organismes internacionals afectin les competències autonòmiques n'estam absolutament a favor sempre, és a dir queda clar que el PP, record unes polèmiques nacionalistes amb la reserva de Ses Salines d'Eivissa, que no podia entendre ..., bé, bé, encantats que la iniciativa de preservar Ses Salines d'Eivissa vengués de Madrid. Ara, ens agrada, clar, la reivindicació de caràcter..., del que ens toca, no per poder urbanitzar justament allà on no importa. I miri, el que li deia del retret, per exemple, de constitucionalitat de les alternatives no era que la competència és de l'Estat, és que el règim de propietat -ho diu Estrasburg- no és una qüestió competencial espanyola per mor del 149.1.1 ni tan sols, és una qüestió que si la llei bàsica diu que hi haurà el 15% o alternatives, està pensant que l'alternativa la digui la llei, la posa la llei, no que la llei torni dir: bé, i les alternatives les dirà el planejament o les dirà un altre; arribarà un moment que li dirà: tu presenta les alternatives que vulguis. No, la llei ha d'establir les alternatives, així és com nosaltres ho veim. I ja dic, no és una qüestió del 149, és una qüestió que va més enllà d'això, o tal i com nosaltres ho vàrem entendre, jo no sé què li qüestiona Madrid. El retret que vaig fer a la nostra intervenció era per aquí, que vostè tornava dir el mateix que la llei bàsica i no ho aclaria. I quan no ho aclareix no sabem on som.

Quan vostè diu: no, que ens donin doblers, i jo li dic (...), jo veig que Son Vida el que li diu és: no hi serà Son Vida i jo no garantesc que ho tenguí Palma, ho llevi això; quan la norma bàsica diu: no, Palma ho ha de tenir. I vostè diu: no, no, Palma ho llevi. Bé, hi ha unitats d'actuació discontinúes, per paga Son Vida és un mal exemple perquè ja està fet, però hi ha unitats d'actuació discontinúes, hi ha polígons discontinus, hi ha fórmules de lligar patrimoni municipal a aquest objectiu; em digui com ho farà, jo crec que si diu com ho farà se li respectarà, però vostè lleva la garantia que hi serà. I com que sempre que hem llevat coses resulta que no les hem tornat veure, i basta veure les plusvàlues urbanístiques que han generat les Illes Balears aquests anys, vostè es fa una idea, si s'hagués complert la Llei del 56, la del 76, si totes les lleis s'haguessin complert, les plusvàlues públiques que tendríem. Crec que hem vist que se'n perdien per les bardisses i ha arribat a un moment que hem arribat a urbanitzar nosaltres, obligacions dels

promotors a moltes bandes, i aquesta llei hi tornarà caure, aquesta llei hi tornarà caure.

La Directiva d'impacte ambiental és que és una normativa europea i no vol anar a menys, però bé aquests són els elements, a nosaltres ens hagués agradat que la possibilitat d'urbanitzar sobre ANEI també s'hagués resolt. En tot cas, la idea del confós, jo ja no vull tornar citar el Sr. Mesquida a Eivissa perquè ja l'he citat un parell de pics, quant quines declaracions feia sobre els dubtes que donava el seu propi decret llei, per tant no hi tornaré, però el tema de Cala Blanca és que és claríssim: donen a entendre que es pot urbanitzar Cala Blanca, les normes subsidiàries d'Andratx tot d'una ho posen dins el pla general, fan una consulta al Consell de Mallorca, no a vostès, al Consell de Mallorca, els diu que per aquí no hi va i ho torna a deixar, i a Eivissa és que en va ple, per no parlar dels temes de Menorca, de quines conseqüències exactes tenia el ..., i no se sap, ho veurem, qualcú ho sap, qualcú ho deu saber, però si a això vostè li diu seguretat jurídica..., perquè el normal és que, amb una certa normalitat tothom sàpiga quina conseqüència té aquella norma. Trob que a això és el que jo dic seguretat jurídica, saber què vol dir la norma; després estic d'acord o no amb el que diu la norma, però sé què diu, i jo crec que això aquesta norma no ho ha garantit.

Per la resta, crec que sí que hauríem de fer un compromís entre tots de millorar, si hem de millorar el reglament per estar més al dia amb les qüestions per poder actuar amb més celeritat, doncs facem-ho, intentem posar-nos al dia, però tenc la sensació que intentam posar al dia tota la societat, tret del Parlament, que no, que s'ha de continuar com sempre; si hem de posar normes que siguin per a la pròxima legislatura i no per a aquesta, perquè no afectin, vostès no les tenien..., i no, facem-ho, però hem de reaccionar al nivell de qualitat i al nivell de participació que tenim, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, hauria d'anar acabant, si us plau.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

..., amb els *mea culpa* de tots els grups, però uns més que els altres. I en tot cas, és igual, de cara al futur crec que això ho hem de resoldre i, si no, crec que anirem a menys, crec que anirem a menys en qualitat jurídica i en claredat d'idees.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Grup Parlamentari Popular, té la paraula per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, jo entenc que al diputat del PSOE per Menorca li falta un fòrum per parlar del PTI de Menorca, i això ho entenc, ha deixat de ser conseller, però crec que parlar del PTI de Menorca no és el fòrum i tal vegada qualche company socialista encara el deixarà parlar a Menorca, però bé, és un tema molt interessant però crec que quan era conseller o president, fins i tot, hi estava acostumat, i per això..., alguna cosa hem après. Però bé, tensions crec que d'això el Partit Socialista de Menorca també en sap una estona, no importa entrar-hi més, només és que és una curiositat.

Entrant en el fons de la qüestió, que crec que és el que ens pertoca, en contra del que es pot opinar des de l'oposició, crec que aquesta llei té dues coses molt bones: primera, reflecteix un criteri jurisprudencial consolidat, que és *el reconocimiento de lo fáctico*, aquí no ens inventam res ni deixarem fer res després, vull dir que crec que en aquest sentit és claríssim, però el que sí intentam, com vostè molt bé deia Sr. Conseller, és resoldre problemes, i jo crec que som aquí per resoldre problemes, de la millor manera que sapiguem fer-ho. Què efectivament un partit polític considerarà que aquest problema s'ha de resoldre d'una manera i l'altre no voldrà veure el problema o el voldrà resoldre d'una altra? Per això a les eleccions es presenten diferents opcions. Però l'únic interès nostre i d'aquest govern estic convençuda que és resoldre problemes.

En segon lloc, no crec que sigui un defecte sinó una qualitat d'aquesta llei el fet que no fa com altres lleis a què estaven acostumats, que es dedicaven a sòls urbanitzats convertir-los en ANEI o no preveure indemnitzacions a pesar de desclassificar terrenys urbanitzats, això sí que crea inseguretat jurídica. No fa moltes hores, un catedràtic emèrit d'aquesta universitat, el Sr. Blasco, ho criticava d'una forma ferotge, perquè això crea inseguretat jurídica. Donar eines als ajuntaments perquè puguin resoldre els problemes que tenen és crear inseguretat jurídica? Jo entenc que no. Què començar a aplicar una norma sempre du temes d'interpretació? Aquesta i qualsevol norma que hagin d'interpretar, perquè cada persona té un cap, té una realitat i té una manera d'intentar entendre; però això ens passa amb una llei i ens passa amb qualsevol cosa, missatge oral, escrit o visual, que una persona vegi, llegeixi o escrigui, perquè tots interpretam en funció de la nostra realitat, i això és així.

Que ens hem d'esforçar tot el possible per utilitzar la major claredat? Li deia a l'anterior intervenció, i crec que, efectivament, sí que en això crec que hem d'intentar millorar en qualitat jurídica, intentar fer les lleis el més clares possible, no tenc el més mínim dubte que això ha de ser així; però en el que no tenc cap dubte és que, justament, qui va governar la legislatura passada en aquest tema no ens pot donar cap lliçó ni una.

Molt menys ens ha de donar lliçons, i això ja ve per a mi, de surrealisme, Sr. Alorda, ja que vostè ho ha citat, em permeti que també em permeti la llicència de contestar-li: si vostè considera que el debat d'ahir sobre Son Bosc va ser surrealista ...

(S'escolta una veu de fons intel·ligible)

..., no, ho has tret tu, ho has tret tu ...

LA SRA. PRESIDENTA:

No, no, no, aquí tothom ha citat tothom i no queda res.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Son Bosc ho has tret tu, ho ha tret vostè, no ho tret jo.

Sap què és surrealista? Exigir que Son Bosc tengui PORN i que el parc natural de S'Albufera, parc natural des del 1988, no en té, funciona i aquí no ha passat res, això és surrealista.

Bé, però tornant al debat d'avui, Sr. Conseller, desitjam que les pròximes normes que es tramitin en aquest parlament contribueixin realment a tenir un urbanisme més clar, el millor possible i sobretot l'urbanisme que aquestes illes necessiten, que els nostres ciutadans ens demanen. I estic segura, a més, que aconseguirem donar estabilitat perquè el tarannà d'aquest govern és intentar, en la mesura que ens sigui possible, consensuar el màxim de les qüestions possibles.

Aquí ens trobarà i li desitjam èxit en aquesta feina. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de contrarèplica, el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, presidenta. També procuraré fer via perquè a mi em toca el Mallorca B, amb la qual cosa hem de procurar fer via, per qüestions familiars en aquest cas, amb la qual cosa almenys n'atendrem qualcuna.

Vostè em deia que en els diaris va sortir tota la problemàtica i jo no la vaig seguir, la veritat, molt de prop i tampoc no m'era molt, de vegades hi perdem molt de temps i de vegades n'hi perdem massa poc i de vegades va bé no perdre-n'hi i de vegades va bé perdre-n'hi, no? Però en aquest cas, tampoc, com li dic, crec que va passar un poc el que havia de passar, amb expectatives que uns volien fer més, tal vegada, del que nosaltres els podíem donar, però que a l'hora de la veritat el que hem fet ha estat continuar treballant; vàrem tenir les converses que havíem de tenir amb el Consell Insular de Mallorca, amb el de Menorca i amb el d'Eivissa; amb maneres d'interpretar un mateix problema que els podia afectar de formes diferents i el que vàrem intentar va ser això, que cadascú dins les seves competències pogués fer el que havia de fer.

També ha sortit no fa molt als diaris que tenim un primer esborrany de la Llei del sòl que deia que, de fet, de resultes d'això, un company seu de partit, el Sr. Carbonero, em va telefonar dient: a veure, no ens havies dit... Escolti, no tenim res, estam fent feina en un primer esborrany, no hi ha absolutament i no obstant es venia que ja tots els consells insulars estaven informats, etc. I jo li puc dir que a dia d'avui tampoc no és així, és a dir, nosaltres continuam fent feina en un primer esborrany i quan el tinguem ens seurem, no només amb els sectors afectats, sinó amb tots vostès per iniciar una tempesta més d'idees sobre el que tendrem com a esquelet per fer-hi feina.

Per tant, les tensions que hi pugui haver hagut a un moment donat, o més que tensions, les discrepàncies, a nosaltres ens agradaria que ens fessin això, a nosaltres ens agradaria que tenguéssim allò altre, doncs, com li he dit, nosaltres vàrem decidir que nosaltres no fèiem, no entrariem a les competències dels consells insulars.

També dir-li, home, jo fins ara no els havia dit que defensàs això a Madrid amb el director general, tant jo, a nivell de secretari d'Estat a Foment, com el director amb els directors generals i les persones que duen aquests assumptes, ho dic perquè que no es digui no vol dir que no s'estigui fent; i aquesta batalla per reclamar que se'ns tenguí en la consideració que nosaltres tenim, crec que es fa a nivell de totes les conselleries i lluitam contra unes tempestes molt fortes i unes situacions molt complicades. Amb més èxit o amb menys, jo venc d'una conferència sectorial a Madrid, dilluns, en temes d'agricultura i la situació és molt complicada i a nivell de medi ambient el mateix, amb unes reduccions a Madrid en inversions tremendes i li puc assegurar que les reunions també són tenses, perquè tots demanam i estrenyem barra per aconseguir les màximes coses possibles, li asseguro. Una altra cosa és que després sortim a dir-ho o a no dir-ho.

També dir, la problemàtica crec que està acotada, de vegades s'ha volgut traslladar que aquesta llei tindrà, bé, serà inaplicable i tota s'ha de tirar als fems; escolti, la problemàtica la tenim molt acotada damunt dos punts que, a més, afecten molt poc el ciutadà normal i corrent que pugui fer coses, afecta sobretot dos temes molt concrets i, en cas de casos, seria tan bo de fer com dir bé, aquesta idèa ara la retiram temporalment i ja veurem com evoluciona el tema, però res més, no passaria res més, la llei no està en qüestió, la llei, en general, no està gens en qüestió. Tot el contrari, s'aplica a dia d'avui i a més s'aplica, com dic, a determinats municipis agraint-nos de forma ostensiva que ho haguem fet. Per tant, dir-ho.

I només dir-li una cosa, també, perquè el Sr. Alorda ha fet referència diverses vegades al director general d'Ordenació del Territori dient que té molts dubtes a l'hora d'aplicar; no, el director general de Territori no en té cap de dubte, els dubtes poden sortir quan ve qualcú i li diu: amb aquest boli puc fer matances, per treure en MacGyver aquell famós? I dius, home, aquí sí que li poden entrar dubtes, però el director general d'Ordenació del Territori té molt clar el que diu la llei i el que es pot fer amb aquesta llei, i l'hi té perquè, a més, n'ha parlat amb els màxims responsables dels diferents consells i alguns amb unes interpretacions en un sentit i altres en un altre. Però em cregui, que si hi ha, que crec que n'hi ha molts, però si n'hi ha un de director general professional en la seva matèria el

tenim aquí a Ordenació del Territori, és una persona que els darrers vint anys o quinze, tant quan han governat vostès com nosaltres, ha estat dins les cuines, perquè és funcionari de la casa i per tant sap ben bé el que du entre mans, però també, a causa de l'experiència que du, sap ben bé que de vegades es volen forçar situacions que no tenen solució, i a més, amb una manera de ser seva que no se sol enfadar, i com que sap perfectament el que té entre mans dóna per suposat que ha d'assumir també que el Sr. Alorda li digui que no entén el que diu o que té dubtes, però que li puc assegurar que no en té cap.

De fet, després dels debats que hem tengut amb vostè en els plens, la veritat és que quan ens anam en feim un poc de broma i com aquell que diu: s'ho pensa que no ho sé! Per tant, això sol acabar així.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, només queda agrair la presència del Sr. Conseller i dels alts càrrecs que l'han acompanyat.

I no havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.
Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma